Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 16. januarja 2018*

„Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava besedne znamke Evropske unije METAPORN – Prejšnji besedni znamki Evropske unije in prejšnji nacionalni besedni znamki META4 in prejšnja figurativna znamka Evropske unije in prejšnja nacionalna figurativna znamka meta4 – Relativni razlog za zavrnitev – Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001) – Podobnost storitev – Pojem komplementarnih storitev – Podobnost znakov – Verjetnost zmede“

V zadevi T-273/16,

Sun Media Ltd s sedežem v Hongkongu (Kitajska), ki jo zastopa A. Schnider, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), ki ga zastopa S. Bonne, agentka,

tožena stranka,

druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe pri EUIPO, intervenientka pred Splošnim sodiščem, je

Meta4 Spain, SA s sedežem v Las Rozas (Španija), ki jo zastopa I. Temiño Ceniceros, odvetnik,

zaradi tožbe zoper odločbo drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 3. marca 2016 (združeni zadevi R 653/2015-2 in R 674/2015-2) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Meta4 Spain in Sun Media,

SPLOŠNO SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi S. Frimodt Nielsen, predsednik, I. S. Forrester (poročevalec) in E. Perillo, sodnika,

sodni tajnik: I. Dragan, administrator,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 30. maja 2016,

na podlagi odgovora EUIPO na tožbo, vloženega v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 11. avgusta 2016,

na podlagi odgovora intervenientke na tožbo, vloženega v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 11. avgusta 2016,

* Jezik postopka: angleščina.

na podlagi obravnave z dne 4. julija 2017,

izreka naslednjo

Sodbo [1]

[…]

Pravna analiza

[…]

Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009

[…]

Primerjava storitev

32 V skladu z ustaljeno sodno prakso je treba za presojo podobnosti med zadevnimi proizvodi ali storitvami upoštevati vse upoštevne dejavnike, ki opredeljujejo odnos med njimi. Ti dejavniki med drugim vključujejo njihovo naravo, namen, uporabo in konkurenčnost oziroma komplementarnost. Mogoče je upoštevati tudi druge dejavnike, kot so na primer distribucijski kanali zadevnih proizvodov (glej sodbo z dne 11. julija 2007, El Corte Inglés/UUNT – Bolaños Sabri (PiraÑAM diseño original Juan Bolaños), T-443/05, EU:T:2007:219, točka 37 in navedena sodna praksa).

33 Komplementarne so tiste storitve, med katerimi obstaja tesna povezava v tem smislu, da je ena neobhodno potrebna ali pomembna za uporabo druge, tako da lahko potrošniki sklepajo, da oboje zagotavlja isto podjetje (glej sodbo z dne 2. oktobra 2013, Cartoon Network/UUNT – Boomerang TV (BOOMERANG), T-285/12, neobjavljena, EU:T:2013:520, točka 26 in navedena sodna praksa).

34 V obravnavanem primeru je odbor za pritožbe menil, da so zadevne storitve deloma enake in deloma podobne. Ugotovil je zlasti, da storitve iz razreda 41, na katere se nanaša prijavljena znamka, zaradi njihove komplementarnosti izkazujejo vsaj majhno stopnjo podobnosti tako s storitvami radiodifuzije kot tudi s telekomunikacijskimi storitvami iz razreda 38, na katere se nanašajo prejšnje znamke Evropske unije.

35 Tožeča stranka ne izpodbija ugotovitev odbora za pritožbe v zvezi z enakostjo ali podobnostjo storitev iz razredov 35, 38 in 42, na katere se nanaša prijavljena znamka. Poudarja samo, da je odbor za pritožbe storil napako v presoji s tem, da je štel, da razvedrilne storitve za odrasle iz razreda 41, na katere se nanaša prijavljena znamka, izkazujejo vsaj majhno stopnjo podobnosti s telekomunikacijskimi storitvami iz razreda 38, na katere se nanašajo prejšnje znamke.

36 V zvezi s tem je treba ugotoviti, prvič, da se razvedrilne storitve za odrasle iz razreda 41, na katere se nanaša prijavljena znamka, glede na lastnosti in namembnost razlikujejo od storitev iz razreda 38, na katere se nanašajo prejšnje znamke Evropske unije. Vendar pa, kot je v točki 78 izpodbijane odločbe pravilno ugotovil odbor za pritožbe, takšna ugotovitev sama po sebi ni taka, da bi lahko vzbujala dvom o morebitni komplementarnosti teh obojih storitev (glej v tem smislu sodbo z dne 2. oktobra 2013, BOOMERANG, T-285/12, neobjavljena, EU:T:2013:520, točke od 29 do 35).

1 Ne sont reproduits que les points du présent arrêt dont le Tribunal estime la publication utile.

37 Drugič, glede komplementarnosti razvedrilnih storitev za odrasle iz razreda 41, na katere se nanaša prijavljena znamka, in storitev radiodifuzije iz razreda 38, na katere se nanašajo prejšnje znamke Evropske unije, je treba na eni strani ugotoviti, da je odbor za pritožbe menil, da te razvedrilne storitve za odrasle vključujejo storitve filmske produkcije (izpodbijana odločba, točka 79). Na drugi strani je menil, da telekomunikacijske storitve iz razreda 38, na katere se nanašajo prejšnje znamke Evropske unije, vključujejo storitve radiodifuzije, vključno z radijskim in televizijskim oddajanjem, ter navedel, da prejšnja figurativna znamka Evropske unije, registrirana pod številko 1669 720, izrecno označuje storitve radiodifuzije (izpodbijana odločba, točka 76). Tožeča stranka sicer izpodbija ugotovitev odbora za pritožbe v zvezi s komplementarnostjo zadevnih storitev in njihovo podobnostjo, vendar pa ne izpodbija njegove presoje v točkah 76 in 79 izpodbijane odločbe glede obsega storitev, ki jih zajemajo nasprotujoči si znaki.

38 Razsojeno je že bilo, da storitve filmske produkcije iz razreda 41 zaradi komplementarnosti izkazujejo določeno podobnost s storitvami radiodifuzije iz razreda 38 (glej v tem smislu sodbo z dne 2. oktobra 2013, BOOMERANG, T-285/12, neobjavljena, EU:T:2013:520, točka 35). To velja še toliko bolj, kadar je kot v obravnavanem primeru storitvam iz razreda 41, na katere se nanaša prijavljena znamka, in storitvam radiodifuzije iz razreda 38, na katere se nanašajo prejšnje znamke Evropske unije, skupno to, da se jih nudi elektronsko, in kjer je to ustrezno, prek interneta, ker lahko ta skupni način razširjanja krepi podobnost med temi storitvami (glej v tem smislu sodbo z dne 4. junija 2014, Free/UUNT – Conradi + Kaiser (FreeLounge), T-161/12, neobjavljena, EU:T:2014:350, točka 29).

39 Poleg tega je treba pritrditi odboru za pritožbe, da je dandanes vedno bolj pogosto, da se radijski in televizijski programi prenašajo prek internetnih povezav ali širokopasovnih omrežij (izpodbijana odločba, točka 80).

40 Tretjič, glede komplementarnosti razvedrilnih storitev za odrasle in telekomunikacijskih storitev prejšnjih znamk Evropske unije, je treba, kot je pravilno navedel odbor za pritožbe v točki 81 izpodbijane odločbe, opozoriti na to, da je v zahtevi za registracijo prijavljene znamke opredeljeno, da se razvedrilne storitve za odrasle iz razreda 41, na katere se nanaša prijavljena znamka, zagotavljajo „zlasti“ elektronsko in na spletu. V zvezi s storitvami iz razreda 41, ki se, kot v tem primeru, zagotavljajo na spletu, je bilo že razsojeno, da so podobne naslednjim od storitev, ki jih zajemajo prejšnje znamke Evropske unije „telekomunikacije, komunikacijske storitve pred računalniških terminalov, prenos sporočil in slik prek računalnika“ (glej v tem smislu sodbo z dne 12. julija 2012, Wall/UUNT – Bluepod Media Worldwide (bluepod MEDIA), T-227/11, neobjavljena, EU:T:2012:375, točki 44 in 51).

41 Splošno sodišče je v isti sodbi sicer pritrdilo ugotovitvam odbora za pritožbe v navedeni zadevi, da potrošnik, tudi če nekateri telekomunikacijski operaterji nekatere razvedrilne storitve iz razreda 41 zagotavljajo prek specializiranih hčerinskih družb, na splošno ne domneva, da obstaja povezava med zagotavljanjem teh razvedrilnih storitev in storitvami prenosa podatkov prek računalnikov in podatkovnih omrežij (sodba z dne 12. julija 2012, bluepod MEDIA, T-227/11, neobjavljena, EU:T:2012:375, točka 48).

42 Kljub temu je treba, kot opozarja odbor za pritožbe, upoštevati gospodarsko stvarnost na trgu, kakršna obstaja danes, da bi lahko preučili, ali je dejanska ugotovitev v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 12. julija 2012, bluepod MEDIA, (T-227/11, neobjavljena, EU:T:2012:375), še vedno aktualna. Ugotoviti je treba, da se gospodarska stvarnost, kakršna je danes, zelo razlikuje od stvarnosti, ki je bila aktualna še pred nekaj leti, zlasti zaradi hitrega tehnološkega razvoja, ki je radikalno spremenil način konzumiranja vsebin avdiovizualnega razvedrila. Poleg tega, medtem ko so bili tradicionalni ponudniki telekomunikacijskih storitev prej le občasno aktivni na področju razvijanja razvedrilnih vsebin, je to dandanes praviloma tako, ponudniki razvedrilnih storitev pa na drugi strani ponujajo storitve, ki so bile v preteklosti rezervirane za telekomunikacijski sektor. Nekatera podjetja poleg tega potrošnikom ponujajo svežnje, v katerih nudijo tako telekomunikacijske povezave kot tudi dostop do razvedrilnih

vsebin prek te povezave. Med telekomunikacijskimi uporabniki se torej lahko ustvari vtis, da razvedrilno vsebino, ki se zagotavlja prek internetne povezave, zagotavlja isto podjetje kot internetno povezavo zanjo (izpodbijana odločba, točke od 83 do 86).

[…]

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (tretji senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Družbi Sun Media Ltd se naloži plačilo stroškov.

Frimodt Nielsen Forrester Perillo

Razglašeno na obravnavi v Luxembourgu, 16. januarja 2018.

Podpisi